

tilbud som det, der er indkommet fra Frichs Efterfølgere, forekommer det mig, at der her foreligger et rimeligt Tilbud. Hvis Frichs Efterfølgere for to Aar siden havde deltaget i Konkurrencen om Type F, vilde de have været billigst, og saa vilde det have været en Selvfølge, at Frichs Efterfølgere havde faaet denne Leverance.

Der har nylig været udbudt en stor Mængde andet rullende Jernbanemateriel, Godsvogne, Personvogne o. s. v., og det har sikkert været en Glæde for os alle at høre, at „Scandia“ i Randers har bestaaet i Konkurrencen med Udlandet. Jeg har tidligere nævnt her i Tinget og vil gøre det igen, at det ved Gennemgang af de sidste 10—12 Aars Licitationsstilbud har vist sig, at „Scandia“ har sparet den danske Statskasse for omkring 1 Mill. Kr., saa meget har „Scandia“ været billigere end Udlandets Fabrikker, og vi kunne sige os selv, at Udlandets Fabrikker, hvis „Scandia“ var gaaet ud af Konkurrencen, vilde have sat deres Priser endnu langt højere op, saa at „Scandia“ altsaa har direkte gavnet os for 1 Mill. Kr. og indirekte maaske adskilligt mere. De Maskiner, der her er Tale om at give til Frichs Efterfølgere i Aarhus, ere kun de smaa Maskiner, og Statsbanerne have selv anslaaet dem til at koste 32,000 Kr., og nu faa de dem, hvis de tage dem fra Frichs Efterfølgere, for 31,000 Kr. Af dette Beløb ville de 9,000 Kr. være Arbejds-løn, andre 9,000 Kr. ville være det, som Fabrikkerne kalde Generalomkostninger, hvorved forstaas de Udgifter, de have til Teg-nere, Funktionærer, Ingeniører, Kul, Olie, Administration og lignende. Resten af Beløbet bliver altsaa til Materialet og til den Fortjeneste, Fabrikken selv maa have. Der synes her at foreligge netop et Tilbud, som rammer meget nøje det, som vi have foreslaaet i den Anmærkning, vi have ønsket indsat paa Finansloven, om, at Ministeren, hvis han skønner, at her er et rimeligt Tilbud, da skal foretrække dansk Arbejde frem for det fremmede, og jeg vil meget ønske, at Ministeren vil bestemme sig til her at gaa til det danske Arbejde og ikke tage Hensyn til det Par unge Firmaer, som man ikke har noget Kendskab til, da de ikke have leveret til os, før de nu finde paa absolut at ville være Leverandører for at kunne bore sig ind, for at kunne prale med, at de ere Statsleverandører. Jeg synes, man ikke skulde tage Hensyn dertil, naar der foreligger et saa smukt Tilbud fra vor egen hjemlige Industri.

Vort Ændringsforslag vedrører ogsaa

Bygningen af de to Godsløkomotiver. Vi have ønsket, at de maa blive byggede paa de danske Statsbaners Værksteder, som have alle Betingelser for at kunne paatage sig dette Arbejde. Der er Plads derude, dygtige Haandværkere, og der er de Maskiner, som ere nødvendige, der skal ikke bekostes noget for at sætte denne Virksomhed i Gang. Tilmed vil Nybygningsarbejde passe saa udmærket godt ind i Statsbanernes øvrige Virksomhed. Denne foregaar jo rykvis. Til Tider er der meget travlt, naar der kommer noget til Reparation, som skal være færdigt i en Fart. Til andre Tider mindskes Arbejdet, og da vilde det netop være godt, om man havde saadanne Nybygninger, hvortil Arbejderne kunde henvises. Arbejdet vilde da blive mere jævnt fordelt hele Aaret rundt. Ordføreren undrede sig over, at vi ikke havde nævnt et Tal. Det er dog ikke saa underligt. Hvor skulde vi nemlig faa det fra. Hvis jeg vilde bede Ordføreren om at nævne et Tal, vilde han komme i meget stor Forlegenhed. (Ordføreren [P. T. Nielsen]: Nej!). Ingen kan nævne et saadant Tal, Administrationen kan gøre det, for os andre er det umuligt. (Ordføreren [P. T. Nielsen]: Jeg gjorde det i Fjor!). Ja, det gjorde De. Det var ikke os, det var Ministeren, som stillede et Forslag i Fjor. Men jeg tror ikke, et eneste Medlem her i Tinget vil kunne nævne et saadant Tal. Skulde vi have nævnt et saadant Tal, skulde det have været det Tal, som findes i Anmærkningerne. Der staar der, at Statsbanerne mene, at der skulde anvendes 64,000 Kr. pr. Stk. til Anskaffelse af Godsløkomotiver. Men jeg synes, det ikke er nødvendigt i denne Forbindelse at nævne noget Tal. Det hele, vi ønske, er, at der skal gøres et Forsøg, og saa haaber jeg, at der vil blive ført et nøjagtigt Regnskab med dette Forsøg, og at Resultatet deraf maa foreligge for os til næste Aar. Nu staa vi her Aar ud og Aar ind og strides om dette ene Punkt, hvorvidt vi skulle bygge Lokomotiver herhjemme eller ikke. Jeg tillader mig nu at paastaa, at vi kunne godt bygge baade paa private Værksteder og paa Statsbanernes Værksteder. Jeg har talt med ikke saa faa Mennesker, som have deres daglige Beskæftigelse paa Banernes Værksteder, og som sikkert maa anerkendes for at være inde i disse Spørgsmaal, og jeg har hørt den Forsikring blive fremsat, at man fra selve Arbejdernes Side vil sætte al Flid og Dygtighed ind paa, at dette Forsøg maa faa et